

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

02.08.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Odliczenie VAT od wykazanego z opóźnieniem importu usług, wyrok WSA w Białymstoku z 21 lipca 2021 r., sygn. I SA/BK 737/19 _____ 3

Wpłata przez spółkę komandytową zatrzymanych zysków z lat ubiegłych nie podlega ponownie opodatkowaniu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.131.2021.3.AK _____ 4

Odliczenie VAT od wykazanego z opóźnieniem importu usług, wyrok WSA w Białymstoku z 21 lipca 2021 r., sygn. I SA/BK 737/19

21 lipca 2021 r. WSA w Białymstoku wydał wyrok, w którym uznał, że interpretując przepisy ustawy VAT dotyczące odliczenia VAT od importu usług, należy mieć na uwadze wyrok TSUE z 18 marca 2021 r. w sprawie C-895/19. W rezultacie, odliczenie VAT od importu usług, wykazanego z opóźnieniem, jest możliwe w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym wykazany zostanie podatek należny, nawet jeżeli kwota podatku należnego z tytułu tych transakcji uwzględniona zostanie później, niż w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca powstania obowiązku podatkowy z tytułu tych usług.

Omawiane orzeczenie WSA w Białymstoku zapadło na gruncie postępowania o wydanie indywidualnej interpretacji. W interpretacji organ uznał, iż Wnioskodawca nie jest uprawniony do odliczenia podatku naliczonego z tytułu importu usług w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym został wykazany podatek należny w sytuacji, gdy korekta zostanie dokonana po upływie 3 miesięcy od miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych usług powstał obowiązek podatkowy. Wnioskodawca nie zgodził się z takim stanowiskiem i wniósł skargę do WSA w Białymstoku, wskazując przede wszystkim na niezgodność przepisów krajowych z Dyrektywą VAT.

WSA w Białymstoku postanowił zawiesić postępowanie sądowe do czasu rozstrzygnięcia przez TSUE pytania prejudycjalnego zadane go przez WSA w Gliwicach w postanowieniu z 4 listopada 2019 r., sygn. akt I SA/GI 495/19. W efekcie, zadane go pytania przez WSA w Gliwicach, TSUE 18 marca 2021 r. wydał wyrok w sprawie C-895/19.

TSUE uznał, że przepisy wspólnotowe stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi wykonanie prawa do odliczenia związanego z nabyciem wewnątrzspółnotowym w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym VAT jest należny, jest uzależnione od wykazania podatku należnego w deklaracji podatkowej, złożonej w terminie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy. Zdaniem TSUE, nie jest możliwe systemowe uregulowa-

nie, ograniczające ww. prawo do odliczenia, które nie uwzględnienia wszystkich istotnych okoliczności, a w szczególności dobrej wiary podatnika.

Na podstawie ww. orzeczenia TSUE, WSA w Białymstoku stwierdził, że skoro przepisy dotyczące odliczenia VAT od WNT, są niezgodne z Dyrektywą VAT, to również przepisy dotyczące odliczenia VAT od importu usług, które przewidują analogiczne warunki, są z nią niezgodne. Zatem, w ocenie WSA w Białymstoku, Wnioskodawca może dokonać odliczenia podatku naliczonego w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym wykaże podatek należny, mimo upływu 3 miesięcznego okresu od daty powstania obowiązku podatkowego, przy założeniu, że jego działania nie stanowią oszustwa podatkowego.

Komentarz eksperta

Omawiane orzeczenie WSA w Białymstoku jest ważnym rozstrzygnięciem dla podatników. Pozwala bowiem stwierdzić, iż wyrok TSUE w sprawie odliczenia VAT od WNT, ma zastosowanie także do przepisów o odliczeniu VAT od importu usług, i to pomimo występującej różnicy związanej z odliczaniem VAT od WNT, a odliczaniem VAT od importu usług. Należy bowiem zwrócić uwagę, że w przypadku WNT prawo do odliczenia, jest uzależnione od posiadania przez podatnika faktury, natomiast w przypadku importu usług, faktura nie ma znaczenia. Zatem, warunki formalne dla ujęcia podatku naliczonego i należnego w tym samym okresie rozliczeniowym, są odmienne niż w przypadku importu usług. Niemniej mimo występujących różnic, wyrok WSA w Białymstoku jest pozytywny dla podatników.

Jednocześnie, należy podkreślić, iż omawiane orzeczenie nie jest prawomocne, stąd należy zakładać, że zostanie zaskarżone do NSA przez organ. W rezultacie, nie można na jego podstawie, dokonywać pochopnych działań. Organy podatkowe nie wypowiadają się wprost, czy tezy wynikające z orzeczenia TSUE w sprawie C-895/19 można zastosować do odliczenia VAT od importu usług. Co więcej w informacjach prasowych, przedstawiciele MF bardzo ostrożnie wypowiadają się kwestii zastosowania wspomnianych tez do importu usług.

Niemniej, w aktualnym procesie legislacyjnym dotyczącym, tzw. pakietu SLIM VAT 2 przewidziano, iż rozliczenie podatku naliczonego od importu usług będzie możliwe w jednym okresie rozliczeniowym. Taka regulacja została przewidziana wprost w art. 1 pkt 8 ustawy nowelizującej art. 86 ust. 10b pkt 3 ustawy VAT, poprzez usunięcie z treści przepisów sformułowania „nie później niż w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów lub usług powstał obowiązek podatkowy”. Powyższa zmiana ma zastosowanie do przyszłych okresów rozliczeniowych. Ustawodawca nie określił natomiast, czy możliwe jest stosowanie ww. przepisu w odniesieniu do przeszłych okresów rozliczeniowych. W konsekwencji, podatnicy dokonujący odliczenia podatku naliczonego od importu usług, nie posiadają regulacji ustawowej, na podstawie której mogą bez ryzyka dokonywać odliczenia VAT od importu usług.

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

Wypłata przez spółkę komandytową zatrzymanych zysków z lat ubiegłych nie podlega ponownie opodatkowaniu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.131.2021.3.AK

Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną było potwierdzenie, czy wypłata wspólnikom zysku wypracowanego przez spółkę komandytową przed dniem uzyskania przez nią statusu podatnika CIT, dokonana po tej dacie, nie będzie podlegać opodatkowaniu na podstawie przepisów ustawy CIT, tj. będzie zdarzeniem neutralnym podatkowo na gruncie CIT, w konsekwencji czego spółka nie będzie zobowiązana do poboru podatku jako płatnik w momencie wypłaty tych zysków.

Zdaniem wnioskodawcy, taka wypłata będzie zdarzeniem neutralnym podatkowo na grun-

cie CIT, a spółka nie będzie zobowiązana do poboru podatku jako płatnik, w momencie wypłaty tych zysków.

Stanowisko podatnika zostało zaakceptowane przez DKIS.

Zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 1 ust. 3 pkt 1 ustawy CIT, od 1 stycznia (lub od 1 maja) 2021 r. przepisy ustawy mają również zastosowanie do spółek komandytowych.

Ustawodawca przewidział jednak odstępstwo od tej zasady. W myśl art. 13 ust. 1 ustawy nowelizującej, do dochodów wspólników spółki komandytowej uzyskanych z udziału w zyskach takiej spółki, osiągniętych przez taką spółkę przed dniem, w którym taka spółka stała się podatnikiem CIT, stosuje się przepisy sprzed nowelizacji.

Skoro we wcześniejszym stanie prawnym spółka komandytowa była transparentna podatkowo, tzn. dochód takiej spółki podlegał opodatkowaniu na poziomie jej wspólników.

W efekcie, dochód wspólnika – osoby prawnej, rozumiany jako zysk z tytułu udziału w spółce komandytowej, był systematycznie opodatkowywany w ciągu roku. W tym zakresie nie miało znaczenia, czy zysk wypracowany przez spółkę komandytową był temu wspólnikowi wypłacony.

Otrzymanie przez wspólników zatrzymanych zysków osiągniętych przez spółkę komandytową przed uzyskaniem przez nią statusu podatnika CIT podlega przepisom ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej. Skoro zaś przepisy te nie przewidywały wówczas opodatkowania wypłaty zysku na rzecz wspólnika spółki komandytowej do wysokości przypadającej na niego wartości tego zysku, to otrzymanie przez tego wspólnika zysków wypracowanych przez spółkę komandytową przed uzyskaniem przez nią statusu podatnika CIT będzie dla wspólnika neutralne podatkowo, nawet jeśli wypłata ta nastąpi już po uzyskaniu przez spółkę statusu podatnika CIT. Jednocześnie na spółce komandytowej nie będą ciążyły obowiązki płatnika z tego tytułu.

Komentarz eksperta

Powyższe stanowisko wpisuje się w dotychczasową linię interpretacyjną (por. interpretacje indywidualne DKIS z dnia 12 lipca, sygn. 0111-KDIB1-1.4010.151.2021.3.NL, 7 lipca, sygn. 0111-KDIB1-2.4010.173.2021.2.BD i 0111-KDIB1-2.4010.179.2021.2.SK, 28 czerwca, sygn. 0111-KDIB1-2.4010.134.2021.3.BD, 10 czerwca, sygn. 0111-KDIB1-2.4010.138.2021.3.MZA, 0111-KDIB1-2.4010.136.2021.3.DP i 0111-KDIB1-2.4010.136.2021.3.DP oraz 9 czerwca, sygn. 0111-KDIB1-2.4010.137.2021.3.SK.

Takie podejście potwierdził także MF w odpowiedzi z dnia 3 lutego 2021 r. na interpelację nr 17270.

Zgodnie z przepisami przejściowymi, w przypadku wypłaty przez spółkę komandytową – podatnika CIT zysków na rzecz wspólników, wypracowanych w czasie, gdy spółka ta była jeszcze podmiotem transparentnym podatkowo, zyski te będą opodatkowane na starych zasadach. Tj. skoro podatek z tego tytułu płacili w przeszłości wyłącznie na bieżąco wspólnicy, to wypłata zysków na ich rzecz przez spółkę, nawet po objęciu jej podatkiem CIT, nie będzie już podlegać ponownie opodatkowaniu.

W poprzednim stanie prawnym, przychody spółki komandytowej, co do zasady, stanowiły już w momencie ich powstania przychody jej wspólników i u nich też były opodatkowane dochody uzyskane z tego tytułu na przestrzeni roku podatkowego z zachowaniem proporcji określonej przepisem art. 5 ust. 1 ustawy CIT. Natomiast wypłata z tytułu podziału zysku stanowi odzwierciedlenie uzyskiwanego przez wspólników dochodu z działalności gospodarczej prowadzonej w formie spółki niebędącej osobą prawną, opodatkowanego w trakcie roku podatkowego w formie zaliczek na podatek i rozliczonego ostatecznie w rocznym zeznaniu podatkowym. Dlatego rozdysponowanie dochodu już opodatkowanego powinno być z punktu widzenia CIT podatkowo neutralne.

Dlatego też stanowisko DKIS zasługuje w pełni na aprobatę.

DANIEL SZCZEPANIK
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia możliwości zastosowania instytucji „wymiany udziałów” odnośnie do spółki w organizacji , wyrok NSA z 22 lipca 2021 r., sygn. II FSK 2416/20 _____	7
Możliwość odliczenia w roku podatkowym 2018 i w latach następnych, nieodliczonych kwot dywidend otrzymanych w latach 2015 – 2017, od dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej , wyrok NSA z 20 lipca 2021 r., sygn. II FSK 3225/19 _____	7
Kwalifikacja odsetek od pożyczek zaciągniętych w celu zakupu udziałów w świetle art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i 2a ustawy CIT , wyrok NSA z 20 lipca 2021 r., sygn. II FSK 2627/20 _____	7
Wóz wiertniczy i samojezdne ładowarki stanowią urządzenia przemysłowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT , wyrok NSA z 3 marca 2021 r., sygn. II FSK 66/21 _____	7
Wymogi dotyczące prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 30cb ust. 1 i 2 ustawy PIT , wyrok WSA w Warszawie z 10 marca 2021 r., sygn. III SA/WA 2360/20 _____	8
Kwestia obowiązku skorygowania faktury dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej za którą dokonano przedpłaty, gdy dojdzie do cesji umowy sprzedaży , wyrok WSA w Warszawie z 9 marca 2021 r., sygn. III SA/WA 814/20 _____	8

Kwestia możliwości zastosowania instytucji „wymiany udziałów” odnośnie do spółki w organizacji, wyrok NSA z 22 lipca 2021 r., sygn. II FSK 2416/20

Zarówno wykładnia celowościowa z uwzględnieniem elementu unijnego, jak i wykładnia systemowa przeczą wynikom wykładni czysto gramatycznej przepisu art. 24 ust. 8a i ust. 8b ustawy PIT, przyjętym przez organ. Stąd też należało przyjąć, że wymiana udziałów, jeżeli odbywa się na etapie stadialnym spółki w organizacji, w tym przypadku spółki z o.o., objęta jest również regulacjami Dyrektywy 209/133/WE, jak również objęta jest regulacjami polskiego prawa podatkowego, które stanowią odwzorowanie, implementację rozwiązań przyjętych w dyrektywie.

Reasumując, spółka z o.o. w organizacji objęta jest regulacjami, zarówno Dyrektywy 209/133/WE, jak również regulacjami krajowymi, art. 24 ust. 8a-8d ustawy PIT.

Możliwość odliczenia w roku podatkowym 2018 i w latach następnych, nieodliczonych kwot dywidend otrzymanych w latach 2015 – 2017, od dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej, wyrok NSA z 20 lipca 2021 r., sygn. II FSK 3225/19

Zarówno przed, jak i po wejściu w życie nowelizacji z 27 października 2017 r. (1 stycznia 2018 r.) obowiązywał przepis art. 24a ust. 5 ustawy CIT, przyznający podatnikowi prawo do odliczenia kwot nieodliczonych zgodnie z ust. 4 w danym roku podatkowym w następnych, kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych. Jeżeli zatem podatnik nie dokonał odliczenia w danym roku podatkowym, to już w tym roku nabywał prawo do odliczenia pozostałości tych kwot w roku następnym. W tym zakresie uzyskiwał prawo podmiotowe i z racji tego mógł je realizować w latach następnych odnośnie do kwoty pozostałej do odliczenia.

Podstawą do dokonania odliczenia jest w tym przypadku uprawnienie nadane mu przez ten przepis obowiązujący przed rokiem 2018 odnośnie do kwot podlegających odliczeniu przed zmianą przepisów. Późniejsza zmiana przepisów i zmiana sposobu określania podstawy opodatkowania nie może pozbawiać podatnika prawa do odliczenia tych kwot w latach następnych nawet jeżeli zmieniły się zasady obliczania podstawy opodatkowania.

Podstawą odliczenia dywidend nieopodatkowanych od przychodów w latach następnych (po 1 stycznia 2018 r.) nie jest bowiem przepis art. 24a ust. 4 ustawy CIT, ale przepis art. 24a ust. 5 ustawy CIT. To z uzyskanego w roku poprzednim prawa wynika możliwość dokonania odliczenia.

Kwalifikacja odsetek od pożyczek zaciągniętych w celu zakupu udziałów w świetle art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i 2a ustawy CIT, wyrok NSA z 20 lipca 2021 r., sygn. II FSK 2627/20

Przepis art. 15 ust. 2b ustawy CIT należy interpretować w ten sposób, że w przypadku kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodami, dokonuje się alokacji kosztów zgodnie z zasadami uregulowanymi w ust. 2 i ust. 2a, czyli dotyczącymi m.in. proporcji podziału kosztów innych niż bezpośrednio związanych z przychodami do konkretnych źródeł.

Tym samym, zgodzić należy się ze stanowiskiem spółki, że odsetki od pożyczek zaciągniętych przez spółkę w celu przejęcia kontroli nad rosyjskimi spółkami produkcyjno-dystrybucyjnymi, powinny być rozpoznane jako koszt pośredni i alokowane przez spółkę poprzez zastosowanie klucza przychodowego, tj. zgodnie z art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i 2a ustawy CIT.

Wóz wiertniczy i samojezdne ładowarki stanowią urządzenia przemysłowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 3 marca 2021 r., sygn. II FSK 66/21

Zarówno wykładnia językowa, jak i wykładnia celowościowa prowadzą do wniosku, że pojęcie urządzenia przemysłowego obejmuje wszelkie urządzenia wykorzystywane w profesjonalnym obrocie, przy czym muszą one być związane z działalnością danego podmiotu. Nie muszą one jednak być wykorzystywane bezpośrednio w procesie produkcji.

Uwzględniając powyższe należało uznać, że urządzenia podlegające analizie w sprawie (tj. wóz wiertniczy i samojezdne ładowarki), są urządzeniami przemysłowymi w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, a w konsekwencji, spółka zobowiązana będzie obliczyć i pobrać zryczałtowany podatek dochodowy od kontrahenta z siedzibą w Republice Czeskiej, zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

Wymogi dotyczące prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 30cb ust. 1 i 2 ustawy PIT, wyrok WSA w Warszawie z 10 marca 2021 r., sygn. III SA/WA 2360/20

Przepisy art. 30cb ust. 1 i 2 ustawy PIT nie określają terminu sporządzenia ewidencji. Niewątpliwie podatnicy, którzy zdecydują się na skorzystanie z preferencji IP Box, mają obowiązek prowadzenia odrębnej ewidencji dla wszystkich operacji finansowych związanych z uzyskaniem tych dochodów. Przepisy o IP Box nie narzucają przy tym konkretnej formy ewidencjonowania zdarzeń na cele stosowania preferencji IP Box.

Dla celów obliczenia dochodu z kwalifikowanego IP istotne jest, by ewidencja ta była prowadzona w sposób należyty tak, aby móc w rocznym zeznaniu podatkowym wykazać łączną sumę przychodów, kosztów podatkowych, dochodów, strat, dochodów podlegających opodatkowaniu stawką 5% oraz dochodu, który nie będzie podlegał preferencyjnemu opodatkowaniu.

Nie ma zatem podstaw do uznania za prawidłowe stanowiska organu, że warunkiem uznania ewidencji za prawidłową w rozumieniu art. 30cb ustawy PIT (spełniającą cel tej regulacji) jest jej prowadzenie „na bieżąco”, tj. prowadzenie jej już od początku okresu, za który podatnik chce następnie skorzystać z ulgi podatkowej IP Box oraz dokonywanie w niej zapisów w sposób sukcesywny. Taki warunek nie wynika ani z literalnego brzmienia art. 30cb ustawy PIT, ani z celu, jakiemu ma służyć ta ewidencja.

Kwestia obowiązku skorygowania faktury dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej za którą dokonano przedpłaty, gdy dojdzie do cesji umowy sprzedaży, wyrok WSA w Warszawie z 9 marca 2021 r., sygn. III SA/WA 814/20

Jak wynika z przedstawionego opisu stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) kupujący (podmiot brytyjski) dokonał całości zapłaty za energię, która ma być dopiero dostarczona. Spółka wystawiła fakturę dokumentującą sprzedaż energii elektrycznej na rzecz kupującego. Na przedmiotowej fakturze wskazano, iż sprzedaż nie podlega opodatkowaniu VAT na terytorium kraju. Faktura zawierała słowa „odwrotne ob-

ciążenie” oraz wskazywała jakich okresów dotyczy dostawa energii elektrycznej. Należność wynikająca z powyższej faktury została w całości uregulowana przez Kupującego. Następnie miało dojść do umowy cesji, o czym miała zostać powiadomiona strona.

Podkreślić należy, że przepisy ustawy VAT nie dają podstaw do skorygowania faktury z uwagi na to, że doszło do zmiany strony umowy, a przyszła dostawa towaru, na poczet której uiszczono przedpłatę, nie zostanie zrealizowana na rzecz pierwotnej strony umowy (cedenta) ale na rzecz podmiotu, który ją zastąpił (cesjonariusza).

Tym samym, brak jest podstaw do wystawienia faktury korygującej tylko z tego powodu. Wystawiona faktura, obejmująca otrzymaną przedpłatę, wystawiona na rzecz klienta odzwierciedla stan faktyczny istniejący na datę jej wystawienia, tj. dokumentuje uiszczenie przez kupującego, na poczet przyszłej dostawy energii, do której uiszczenia klient zobowiązał się na podstawie zawartego kontraktu indywidualnego na sprzedaż energii elektrycznej (w ramach „Transaction Confirmation”). Nie można zatem mówić o popełnieniu pomyłki w jakiegokolwiek pozycji faktury, w dacie jej wystawienia.

Przepisy ustawy VAT nie dają podstawy, a tym bardziej nie kreują obowiązku korygowania faktury w sytuacji, w której po uiszczeniu przedpłaty zmieniła się osoba ostatecznego nabywcy. Ponadto, dokonanie korekty faktury, bądź to poprzez zmianę danych nabywcy, bądź poprzez skorygowanie faktury pierwotnej i wystawienie nowej faktury na rzecz osoby trzeciej mogłoby w opisanym we wniosku stanie faktycznym, w pewnych warunkach, doprowadzić do naruszenia zasady neutralności podatku VAT.

Obowiązek skorygowania faktury powstałby w sytuacji, w której spółka byłaby zobowiązana do zwrotu przedpłaty (bądź jej części) na rzecz klienta (kupującego). Jednak z taką sytuacją bezspornie nie mamy miejsca. Ponadto należy zwrócić uwagę, że gdyby podzielić argumentację organu o konieczności dokonania korekty faktury to jej adresatem miałby pozostawać cedent, podczas gdy nie mógłby on nim pozostawać z tego chociażby względu, że nie pozostaje on już stroną umowy, bowiem jest nią już cesjonariusz.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT oraz kurs do przeliczania waluty obcej w przypadku usługi transportowej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.255.2021.2.AJB	10
Kwestia zastosowania stawki VAT 0% dla dostawy towarów na rzecz kontrahenta zagranicznego, w sytuacji gdy na tych towarach wykonywane będą usługi na terytorium kraju , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.345.2021.2.JSZ	11
Skutki podatkowe w PIT dotyczące zmiany udziału w zysku spółki jawnej w trakcie roku podatkowego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.422.2021.2.AK	11
Rozliczanie VAT w związku z cesją i wdrożeniem domen internetowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.282.2021.2.JSZ	12
Odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej nie podlega opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.237.2021.2.MJ	13
Odpłatne przekazanie kodów rabatowych jako czynność podlegająca opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lipca 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.246.2021.2.AW	13

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT oraz kurs do przeliczenia waluty obcej w przypadku usługi transportowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.255.2021.2.AJB

Z opisu sprawy wynika, że wnioskodawca jest czynnym podatnikiem VAT, świadczy usługi transportowe w kraju oraz za granicą dla podmiotów gospodarczych z Polski, UE oraz firm spoza UE. Z firmą z siedzibą Niemczech i oddziałem w Polsce, wnioskodawca zawarł umowę na cykliczny transport na podstawie pojedynczych zleceń przewozowych oraz umowę samofakturowania. Umowa została zawarta na czas nieokreślony i z góry określa moment rozliczenia za usługi transportowe, co następuje w okresach tygodniowych. Zlecenia wpływają na bieżąco, zależnie od potrzeb firmy.

Ze względu na ich częstotliwość wnioskodawca i firma zawarli w umowie, że wykonywane usługi będą rozliczane cyklicznie, raz w tygodniu tj. w ostatnim dniu tygodnia, w którym został wykonany ostatni transport. W dniu, kiedy został wykonany ostatni kurs w danym tygodniu firma dokonuje samofakturowania na podstawie zleceń, listów przewozowych i innej dokumentacji transportowo-spedycyjnej (z danego tygodnia) w walucie obcej (euro). Faktura jest przeliczana na złotówki według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury.

Uznać należy, że w opisanym przypadku mamy do czynienia z usługą wykonywaną w sposób ciągły, mający długotrwały charakter, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy rozliczeń. Jak wskazał wnioskodawca umowa na cykliczny transport została zawarta na czas nieokreślony. Zatem, zgodnie z art. 19a ust. 3 ustawy VAT, momentem powstania obowiązku podatkowego dla świadczonej usługi jest data upływu każdego okresu (czyli w analizowanym przypadku tygodnia) do którego odnoszą się rozliczenia (wystawiona faktura). Tym samym, w analizowanym przypadku momentu powstania obowiązku podatkowego nie należy utożsamiać z datą wystawienia faktury za świadczone usługi, lecz z datą upływu danego okresu, do którego od-

nosi się rozliczenie (wystawiona faktura). Przyczyną wątpliwości wnioskodawcy dotyczą sytuacji, gdy wystawia on fakturę dokumentującą świadczenie usług w ostatnim dniu, w którym kończy się dany cykl rozliczeniowy. Tym samym, w przypadku, gdy w dacie upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie zostaje wystawiona faktura, wnioskodawca prawidłowo ustala moment powstania obowiązku podatkowego.

W analizowanym przypadku wystawienie faktury za świadczone usługi pokrywa się z datą upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie (wystawiona faktura), a w konsekwencji data wystawienia faktury pokrywa się z datą powstania obowiązku podatkowego. Jednocześnie w opisanym przypadku, co do zasady, gdy podstawa opodatkowania jest wyrażona w walucie obcej przeliczenia na złote wnioskodawca powinien dokonywać według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego.

Alternatywnie, wnioskodawca może wybrać sposób przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro lub od dnia 1 stycznia 2021 r., kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania określone w walucie obcej mogą być przeliczane przez wnioskodawcę na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu określonego w walucie obcej wynikającymi z przepisów o podatku dochodowym, obowiązującymi tego podatnika na potrzeby rozliczenia danej transakcji.

Zatem, w analizowanym przypadku, gdy w dacie upływu danego okresu, do którego odnosi się rozliczenie zostaje wystawiona faktura, wnioskodawca prawidłowo ustala właściwy kurs do przeliczenia waluty obcej na złote w celu określenia podstawy opodatkowania jako kurs średni danej waluty obcej ogłoszony przez NBP na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury (czyli w przedmiotowej sprawie dzień pokrywający się z dniem powstania obowiązku podatkowego).

Kwestia zastosowania stawki VAT 0% dla dostawy towarów na rzecz kontrahenta zagranicznego, w sytuacji gdy na tych towarach wykonywane będą usługi na terytorium kraju, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 lipca 2021 r., sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.345.2021.2.JSZ

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca będzie dostarczał tkaniny do wskazanego przez kontrahenta podmiotu wykonującego prace na tkaninach (co do zasady, podmioty te dokonują przeszycia tkanin, finalnie powstaje więc z tych tkanin odzież). Następnie produkty powstałe z tkanin będą z magazynów usługobiorcy wywożone do kontrahenta poza terytorium kraju (na terytorium innego państwa członkowskiego niż Polska). Okoliczność dokonania wywozu będzie dodatkowo potwierdzona oświadczeniem wykonawcy, że produkty lub towary powstałe z tkanin zostały wywiezione do kontrahenta na terytorium innego państwa członkowskiego UE. W ocenie wnioskodawcy, z istoty procesu uszlachetnienia może dojść do sytuacji, że część tkaniny ulegnie zniszczeniu (np. skrawki, ścinki, itp.) i w związku z tym, nie zostanie ona wywieziona z terytorium kraju poza terytorium kraju.

Tym samym należy stwierdzić, że w opisanej sprawie w momencie wydania towarów przez wnioskodawcę podmiotowi trzeciemu na terytorium kraju, dokonującemu procesu uszlachetnienia, wskazanemu przez kontrahenta, będzie dochodziło do dostawy towarów, a następnie po wykonaniu na nich usług w wyniku tej dostawy będzie następował wywóz towarów na terytorium innego kraju UE. Tym samym, ww. dostawa dokonywana na rzecz kontrahenta będzie stanowiła dla wnioskodawcy WDT, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy VAT.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że w sytuacji, gdy wnioskodawca w ramach dostawy towarów na rzecz kontrahenta z innego kraju UE, będącego podatnikiem podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych w swoim kraju, będzie najpierw przekazywał te towary na terenie Polski, celem wykonania na nich usług na ruchomym majątku rzecz-

wym kontrahenta, a następnie towary te będą wywożone na terytorium państwa członkowskiego innego niż Polska, to wnioskodawca (zarejestrowany jako podatnik VAT UE) przy spełnieniu pozostałych warunków wynikających z § 7 ust. 2 rozporządzenia MF z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania stawek obniżonych, będzie miał prawo uznać dostawę na rzecz kontrahenta jako WDT i zastosować stawkę VAT 0% na podstawie posiadanych dokumentów, o których mowa we wniosku.

Jednocześnie wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uzyskania oświadczenia od kontrahenta, że nabyte tkaniny, po wykonaniu usługi przez wykonawcę, kontrahent otrzymał w ilości zgodnej z zamówieniem i wystawioną z fakturą. Natomiast okoliczność, że w wyniku wykonanej usługi na tkaninach część tkanin ulegnie zniszczeniu (np. skrawki, ścinki, itp.), nie może powodować u wnioskodawcy obowiązku korekty WDT oraz opodatkowania tej różnicy jako krajowej dostawy towarów. Powyższe będzie wynikało bowiem z istoty procesu usług uszlachetnienia wykonanych na towarach przez podmiot trzeci na zlecenie kontrahenta, tj. właściciela tych towarów, celem doprowadzenia towarów do postaci zgodnej z zamówieniem.

Skutki podatkowe w PIT dotyczące zmiany udziału w zysku spółki jawnej w trakcie roku podatkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 lipca 2021 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.422.2021.2.AK

Wspólnik spółki jawnej powinien opodatkować rzeczywiście uzyskany dochód z udziału w spółce przypadający na niego na ostatni dzień jej roku obrotowego. W przypadku zatem, gdy wielkość przypadającego na niego udziału w zysku na koniec roku obrotowego spółki w stosunku do wielkości tego udziału przyjętego do obliczania zaliczek na PIT ulegnie zmianie, to dochód za dany rok obrotowy powinien ustalić zgodnie z wielkością udziału w zysku ustaloną na koniec roku obrotowego spółki, a nie zgodnie z wielkością udziału w zysku przyjętą do obliczania poszczególnych zaliczek na PIT.

Rozliczanie VAT w związku z cesją i wdrożeniem domen internetowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.282.2021.2.JSZ

Transakcja, o której mowa we wniosku, związana z cesją domen internetowych i świadczeniem usług dotyczących wdrożenia domen, stanowić będzie świadczenie złożone (kompleksowe). Realizowana przez wnioskodawcę cesja domen internetowych wraz ze świadczeniami dodatkowymi dotyczącymi wdrożenia domen, tworzą jedną całość, której rozdzielenie miałyby sztuczny charakter. Wnioskodawca wprost wskazał, że elementem (świadczeniem) głównym i pożądanym przez kontrahenta w związku z transakcją jest nabycie praw do domen. Kontrahent jest wyłącznie zainteresowany nabyciem domen internetowych, o których mowa we wniosku o interpretację, razem z nabyciem usług dotyczących wdrożenia domen.

Zdaniem wnioskodawcy nie jest możliwe nabycie całości usług będących przedmiotem umowy, a dotyczących wdrożenia domen od innego podmiotu niż wnioskodawca. To wnioskodawca prowadził do tej pory sklepy internetowe pod domenami i to wnioskodawca osiągał przychody w związku z działalnością tych sklepów internetowych. Usługi świadczone na rzecz kontrahenta pozwolą kontrahentowi zachować ciągłość działań sklepów internetowych w ramach poszczególnych domen oraz pozwolą kontrahentowi na wykorzystanie doświadczeń wnioskodawcy związanych z funkcjonowaniem jego sklepów internetowych w ramach domen w celu prawidłowego skonfigurowania nowych sklepów internetowych. Tym samym, pozwolą na maksymalizację przychodów w związku z rozpoczęciem działalności jego sklepów internetowych w ramach domen.

Zatem, cesja domen internetowych wraz ze świadczeniami dodatkowymi, dotyczącymi wdrożenia domen, które jak wynika z treści wniosku są niezbędne do realizacji świadczenia głównego, tj. cesji domen, stanowi dla celów opodatkowania podatkiem od towarów i usług jednolitą transakcją, podlegającą opodatkowaniu według jednolitych zasad właściwych dla świadczenia głównego. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż obo-

wiązek podatkowy w związku z cesją domen internetowych i świadczeniem usług dotyczących wdrożenia domen powstaje zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT, tj. z chwilą wykonania usługi.

Jak wynika z okoliczności sprawy, umowa zostanie wykonana dopiero wtedy, kiedy kontrahent zostanie wpisany do właściwego rejestru jako podmiot posiadający prawa do domen, a także gdy wnioskodawca udzieli kontrahentowi wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach, w sposób uwzględniający dotychczasową specyfikę funkcjonowania sklepów internetowych wnioskodawcy. Tym samym, za moment wykonania usługi należy przyjąć moment zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach.

W świetle powyższego, w niniejszej sprawie obowiązek podatkowy powstanie z chwilą zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach w odniesieniu do całości wynagrodzenia, w tym także do wynagrodzenia płatnego w ratach na rzecz wnioskodawcy po zakończeniu wykonywania umowy. W konsekwencji, datą wykonania usługi na fakturze dokumentującej wynagrodzenie płatne na rzecz wnioskodawcy przez kontrahenta po zakończeniu wykonywania umowy, będzie data zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach.

W związku z powyższym, wnioskodawca powinien wystawić jedną fakturę dokumentującą całe wynagrodzenie płatne po zakończeniu wykonywania umowy w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonano usługę, stosownie do art. 106i ust. 1 ustawy VAT. Przy czym, momentem wykonania usługi, jak wskazano wyżej, będzie moment zakończenia świadczenia usług wsparcia przy uruchomieniu i konfiguracji nowych sklepów internetowych na domenach. Tym samym wnioskodawca nie będzie uprawniony do wystawienia wielu faktur dokumentujących każdą kolejną ratę płatną przez kontrahenta po zakończeniu wykonywania umowy.

Odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej nie podlega opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 lipca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.237.2021.2.MJ

Spółka 21 grudnia 2017 r., w formie aktu notarialnego zawarła umowę przedwstępną zakupu nieruchomości od osoby fizycznej. Działka ta przewidziana była do przejścia na rzecz Skarbu Państwa. Aktem notarialnym z 10 lutego 2020 r. spółka wraz ze zbywcą zawarła aneks do umowy przedwstępnej oraz dokonali zabezpieczenia roszczeń spółki, poprzez ustanowienie hipoteki na ww. nieruchomości. W księdze wieczystej ww. nieruchomości dokonano wpisu roszczenia o zawarcie przyrzeczonej umowy sprzedaży nieruchomości na rzecz spółki.

W dniu 30 grudnia 2020 r. wojewoda przyznał odszkodowanie za nieruchomość na podstawie ostatecznej decyzji wojewody z 24 września 2019 r., o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wojewoda w decyzji określił, że spółka otrzyma odszkodowanie w kwocie 111.155,00 zł z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej ustanowionej na nieruchomości. Pozostałą część kwoty odszkodowania otrzymał obecny właściciel nieruchomości tytułem wydania nieruchomości.

W tej sytuacji należy uznać, iż wypłacone na rzecz spółki odszkodowanie z tytułu wygaśnięcia hipoteki umownej ustanowionej na nieruchomości, nie podlega opodatkowaniu VAT. Kwota ta nie stanowi wynagrodzenia za jakiegokolwiek świadczenie. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że wypłacona spółce kwota pełni funkcję rekompensaty i sprowadza się do naprawienia szkody powstałej u spółki w związku z niedochowaniem warunków umowy przedwstępnej sprzedaży i niepodpisaniem umowy przyrzeczonej sprzedaży. Wypłacona spółce kwota posiada zatem cechy rekompensaty za poniesioną szkodę. Tym samym, należy stwierdzić, że wypłacona na rzecz spółki na podstawie decyzji wojewody kwota spełnia funkcję odszkodowawczą i nie

mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu VAT wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy VAT. Tym samym, kwota ta nie podlega opodatkowaniu VAT.

Odpłatne przekazanie kodów rabatowych jako czynność podlegającą opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lipca 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.246.2021.2.AW

Jak wskazano we wniosku, partner dokonuje zakupu kodów rabatowych odpłatnie, tym samym sprzedaż ta stanowi świadczenie odpłatne. Strony tej usługi tworzą stosunek prawny, który sprowadza się do tego, że w zamian za wykonanie usługi (odpłatne przekazanie kodów rabatowych partnerowi, które to kody uprawniają do zniżki od ceny zakupu określonych towarów przez uczestnika promocji w ramach organizowanej przez partnera akcji promocyjnej) zostaje wypłacone wynagrodzenie.

Natomiast istnienie bezpośredniego związku pomiędzy świadczoną przez wnioskodawcę usługą (sprzedażą kodów rabatowych) a otrzymanym za nią od partnera wynagrodzeniem skutkuje otrzymaniem korzyści przez partnera w postaci zaoferowania uczestnikom promocji możliwości zakupów konkretnych towarów po obniżonej cenie z użyciem kodów rabatowych odpłatnie wydanych partnerowi.

Opodatkowaniu VAT nie podlega tutaj sama czynność wydania kuponów rabatowych. Opodatkowaniu VAT podlega wykonana usługa w postaci sprzedaży prawa do rabatu i przyjęcie wpłaty za zobowiązanie do udzielenia zniżki na poczet przyszłych zakupów. Kupon rabatowy emitowany przez wnioskodawcę sprzedawany partnerowi a następnie przekazany uczestnikom promocji jest nierozdzielnie związany z rabatem udzielanym przy sprzedaży dokonywanej przez wnioskodawcę. Podsumowując, odpłatne przekazanie kodów rabatowych przez wnioskodawcę na rzecz partnera stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu VAT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl